

PRAŽSKOU ZELENÍ – TŘEŠŇOVKA – 2. dubna

DOPRAVA: MHD – sraz na konečné tramvaji **Spojovací**

DÉLKA TRASY: cca 6 km

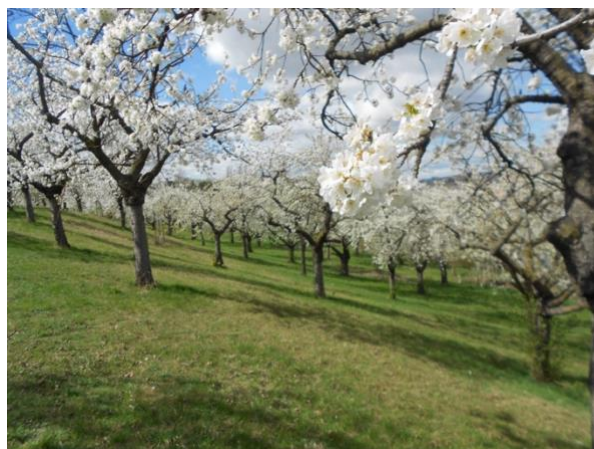
NÁROČNOST: nenáročná, malé výškové rozdíly

Bělostně kvetoucí Třešňovkou a Malešickou botanickou zahradou se nás prošlo devatenáct. Všechny cca 400 stromů již naplno kvetlo. Všechna jarní květenství (sněženky, bledule, koniklece, podléšky, sasanky a další) rozkvetly letos až o měsíc dříve, než tomu bývalo). Třešně rozkvétaly obvykle v druhé polovině dubna. Na tradiční prvomájový polibek pod rozkvetlou třešní můžeme letos zapomenout (a nebo se přizpůsobit přírodě).

*Vrch, původně využívaný pravděpodobně jako pastviny, sloužil na počátku 20. století jako vojenské cvičiště. Sad zde byl založen mezi světovými válkami. Původní jméno **Holosmetka** se časem změnilo na vrch **Třešňovka** (jindy **Višňovka**), podle dominantního druhu vysazených ovocných stromů.*

Část původně rozsáhlejšího sadu vzala za své při výstavbě sídliště na jeho jižním okraji. Sad byl opuštěn čtvrt století až do roku 2015, kdy zarůstající území plné odpadu a obydlí bezdomovců došlo obnovy. Byl významně prosvětlen a do nově otevřeného prostoru bylo následně vysázeno 410 vysokokmenů třešní a doplňkově šest jabloní a čtyři hrušně, výhradně starších odrůd. Jedná se o odrůdy vyšlechtěné až na výjimky před 20. stoletím, které se vesměs vysazovaly do 50. let 20. století.

Při obnově sadu byla ponechána i velká množství torz třešní, která poskytují útočiště mnoha druhům hmyzu a sadu dodávají impozantní atmosféru a charisma. Všechny staré stromy v sadu včetně torz byly ošetřeny řezem pro zvýšení jejich vitality, v případě torz pak řez vede k zajištění provozní bezpečnosti. Co nejdelší setrvání takto upravených stromů ocení především mnozí bezobratlí, ale také ptáci žijící v sadu. Z kmenů vykácených stromů bylo vytvořeno několik „broukovišť“ a jednoduchých laviček ladících s přírodním charakterem celého vrchu.

Třešňový sad je pravidelně vypásán smíšeným stádem ovcí a koz. Jde o jednu z forem údržby sadu po rozsáhlé revitalizaci (alternativa k seči). Pastva slouží nejen k okusu bylinné vegetace

a potlačení zmlazujících keřů, velmi prospěšné je také rozrušování travního drnu kopýtky ovčí a koz, neboť tak vzniká prostor pro konkurenčně slabší druhy rostlin, které nemají šanci obstát v zapojených travních porostech. Ovoce v sadu si lidé mohou natrhat zadarmo.

*Na místě původního (dnes zasypaného) bunkru protiletectvé obrany je umístěna růžice **Severka** se směry a vzdálenostmi k nejvyšším horám českých pohoří.*

*Východně od sadu se nachází **přírodní park Smetanka** (v **Praze-Hrdlořezích**), pojmenovaný podle zalesněného vrchu Smetanka. Vrch se táhne východozápadním směrem a někdy je považován za nižší část společného dvojvrší s vrchem **Tábor**, jehož vrchol je nejvyšším bodem **Malešic**. Oba kopce ale odděluje jednak údolí **Rokytky**, která hřeben Smetanky obtéká, jednak frekventovaná **Českobrodská ulice**. Vrch, je částí **přírodního parku Smetanka**, který je podle něj také (veřejně přístupný sad v kombinaci lesního a lučního prostředí, bohatý na řadu organismů, živočichů i rostlin).*

***Školní botanická zahrada** byla založena kolem roku 1920 a slouží především pro výuku žáků. Pro veřejnost je však přístupná. Kromě venkovních ploch o rozloze 11 ha se zde nachází tropické i hospodářské skleníky, kde roste více než 5 200 taxonů rostlin.*

Potěšili jsme se pohledy na krásu pražské přírody i cizokrajné rostliny ve skleníku školní botanické zahrady (pod kopcem Tábor ve Starých Hrdlořezích). Mnozí v těchto pražských končinách byli poprvé a o existenci botanické zahrady nevěděli. Někteří účastníci se spokojili s touto částí vycházky a po prohlídce zahrady se vydali domů. Ostatní (osm) pokračovali podél úbočí Smetanky a toku Rokytky do Hloubětína (7 km). Počasí se, až na poměrně silný vítr, vydařilo. Pěkná a poučná vycházka.